గౌరవనీయులైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉజ్జల్ భుయాన్

మరియు

గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి N.తుకారాంజీ

ఉత్తర్వు: (గౌరవనీయులైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉజ్జల్ భుయాన్ ప్రకారం)

పిటిషనర్ తరపున న్యాయవాది శ్రీ దీపక్ చోప్రా, శ్రీ ప్రతిష్ఠ సింగ్ మరియు మొదటి ప్రతివాది తరపున ఆదాయపు పన్ను శాఖ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీమతి K. మమతా చౌదరి వాదనలు విన్నాము. ప్రతివాది నెం.2 తరపున భారత డిప్యూటీ సొలిసిటర్ జనరల్ శ్రీ గాడి ప్రవీణ్ కుమార్ వాదనలు కూడా మేము విన్నాము.

2. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ఈ పిటిషన్ దాఖలు చేయడం ద్వారా, పిటిషనర్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 (ఇకపై సంక్షిప్తంగా 'చట్టం') సెక్షన్ 195 తో పాటు సెక్షన్ 201(1) మరియు 201(1A) కింద మొదటి ప్రతివాది తేదీ14.12.2018న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు లోని చట్టబద్ధత, చెల్లుబాటును ఆక్షేపించారు.

3. మా ముందున్న పిటిషనర్ 1984 సంవత్సరంలో స్థాపించబడిన ఒక ఔషధ సంస్థ, ఔషధ ఉత్పత్తుల తయారీ, అమ్మకాల వ్యాపారంలో నిమగ్నమై ఉంది. అది ఔషధ ఉత్పత్తుల పరిశోధన, అభివృద్ధిలో కూడా నిమగ్నమై ఉంది. పిటిషనర్ కార్యకలాపాలు మూడు ప్రధాన వ్యాపారాల ద్వారా జరుగుతాయి, అవి ఫార్మాస్యూటికల్ సేవలు, క్రియాశీల పదార్థాలు, గ్లోబల్ జనరిక్స్ మరియు ప్రత్యేక సొంత ఉత్పత్తులు.

4. భారతదేశంతో సహా అలాంటి ప్రాంతాలకు కొన్ని ట్రేడ్‌మార్క్‌ల కొనుగోలు కోసం పిటిషనర్ రెండు విదేశీ కంపెనీలైన USB ఫర్చిమ్ SA, స్విట్జర్లాండ్ (సంక్షిప్తంగా ‘USB స్విట్జర్లాండ్’) మరియు USB బయోఫార్మా SPRL, బెల్జియం (సంక్షిప్తంగా ‘USB బెల్జియం’) తో ట్రేడ్‌మార్క్ అసైన్‌మెంట్ ఒప్పందం (TAA) కుదుర్చుకున్నారని పేర్కొన్నారు. 2016-2017 అంచనా సంవత్సరానికి సంబంధించిన 2015-2016 ఆర్థిక సంవత్సరంలో పిటిషనర్ USB స్విట్జర్లాండ్‌కు రూ.115,04,00,000.00 మొత్తాన్ని మరియు USB బెల్జియంకు రూ.244,16,00,000.00 మొత్తాన్ని ఆ ట్రేడ్‌మార్క్‌ల కొనుగోలు కోసం చెల్లించారని పేర్కొన్నారు.

4.1. USB స్విట్జర్లాండ్ మరియు USB బెల్జియంలకు చేసిన చెల్లింపులకు సంబంధించి పిటిషనర్ ఆధారం వద్ద పన్ను మినహాయింపు (TDS) బాధ్యతను ధృవీకరించడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 133A కింద 30.12.2015న హైదరాబాద్‌లోని పిటిషనర్ కార్పొరేట్ కార్యాలయ ప్రాంగణంలో సర్వే ఆపరేషన్ నిర్వహించబడింది. సర్వే ఆపరేషన్ సమయంలో, పిటిషనర్ 2015-2016 ఆర్థిక సంవత్సరంలో రెండు విదేశీ కంపెనీలకు చేసిన చెల్లింపులపై TDS తగ్గించలేదని తేలింది. సర్వే ప్రకారం, పిటిషనర్ 04.01.2016 మరియు 07.01.2016 తేదీలలోమొదటి ప్రతివాది తో ట్రేడ్‌మార్క్ ఒప్పందాలను దాఖలు చేసి, సమర్పించారు.

4.2. మొదటి ప్రతివాది చట్టంలో 20.01.2016న సెక్షన్ 201(1)/ (1A) కింద చర్యలను ప్రారంభించి, రెండు విదేశీ కంపెనీలకు చేసిన చెల్లింపులపై TDS తగ్గించడంలో విఫలమైనందుకు డీఫాల్ట్ మదింపుదారుగా ఎందుకు భావించకూడదో కారణం చూపించమని పిటిషనర్‌కు నోటీసు జారీ చేశారు. ఆ షోకాజ్ నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా, పిటిషనర్ 11.02.2016న సమాధానం సమర్పించారని, కొన్ని ఇతర వివరణలను కూడా ఇచ్చారని వాదించారు. రెండు విదేశీ కంపెనీలకు చేసిన చెల్లింపులు భారతదేశంలో పన్ను విధించబడనవని, కాబట్టి, దానిపై ఎలాంటి TDS తగ్గించే ప్రశ్నే లేదని పిటిషనర్ వాదించారు. అటువంటి పరిస్థితులలో, పిటిషనర్‌ను డీఫాల్ట్ మదింపుదారుగా పరిగణించలేము. అటువంటి పరిస్థితులలో, పిటిషనర్‌ను డీఫాల్ట్ అసెస్సీగా పరిగణించలేము.

5. ట్రేడ్మార్కుల బదిలీ కారణంగా తమకు చేసిన చెల్లింపుల పన్ను బాధ్యతపై తీర్పు ఇవ్వాలని కోరుతూ రెండు విదేశీ కంపెనీలు ముందస్తు తీర్పు కోసం అధికారం (క్లుప్తంగా AAR') ముందు దరఖాస్తులు దాఖలు చేసినట్లు 03.10.2018న మాత్రమే తెలిసిందని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్ ఈ విషయాన్ని తేదీ08.10.2018న లేఖ ద్వారా మొదటి ప్రతివాది దృష్టికి తీసుకువచ్చారు, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద తనపై ప్రారంభించిన చర్యలను నిలిపివేయాలని మొదటి ప్రతివాదిని అభ్యర్థించారు. పిటిషనర్ కూడా పరిమితికి సంబంధించి అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు, అంటే, చర్యలను ప్రారంభించడం పరిమితి ద్వారా నిరోధించబడింది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి సహేతుకమైన కాలం ముగిసింది.

6. ఈ విషయాన్ని విన్న తరువాత, మొదటి ప్రతివాది తేదీ14.12.2018న ఆక్షేపిత ఉత్తర్వును జారీ చేశారు, 2015-2016 ఆర్థిక సంవత్సరంలో రెండు విదేశీ కంపెనీలకు చేసిన పన్ను విధించదగిన చెల్లింపులపై చట్టంలోని సెక్షన్ 195 ప్రకారం పిటిషనర్ TDSని తగ్గించనందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) ప్రకారం దానిని డీఫాల్ట్ మదింపుదారుగా పరిగణిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. చట్టంలోని సెక్షన్

201(1A)(i)కి అనుగుణంగా, మొదటి ప్రతివాది, పిటిషనర్ మూలం వద్ద ఎటువంటి పన్నును తగ్గించనందున, పన్ను మినహాయింపు చేయని కాలానికి @ 1% వడ్డీని విధించాల్సి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు. దాని ప్రకారం, పన్నుని కలిపిన తరువాత పిటిషనర్ చెల్లించాల్సిన మొత్తం పన్ను రూ.55,55,18,964.00గా లెక్కించబడింది.

7. ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు జారీ చేసిన తరువాత, హైదరాబాద్ ఆదాయపు పన్ను అదనపు కమిషనర్ (అంతర్జాతీయ పన్నులు) తేదీ21.12.2018న షోకాజ్ నోటీసు ద్వారా చట్టంలోని సెక్షన్ 271C కింద జరిమానా చర్యలను ప్రారంభించారని పేర్కొనబడింది.

8. పై పరిస్థితుల్లోనే పైన సూచించిన విధంగా ఉపశమనం కోరుతూ రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది.

8.1. ఈ న్యాయస్థానం 15.02.2019 తేదీ న ఉత్తర్వు ద్వారా రిట్ ప్రొసీడింగ్స్ లో రెండు ముఖ్యమైన అంశాలు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి ఉందని పేర్కొంది; మొదటగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(3)లో పేర్కొన్న పరిమితి కాలం , ముఖ్యంగా 'భారతదేశంలో నివసించే వ్యక్తి' అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు పిటిషనర్‌కు వర్తిస్తుందా,; మరియు రెండవది, రెండుసార్లు పన్నుల నివారణ ఒప్పంద ప్రభావం. ఈలోగా, పిటిషనర్‌పై ఎటువంటి బలవంతపు చర్యలు తీసుకోవద్దని మొదటి ప్రతివాదిని ఆదేశించాము.

9. ఆ తరువాత మొదటి ప్రతివాది కౌంటర్ ప్రమాణపత్రని దాఖలు చేశారు, అలాగే తేదీ15.02.2019న మధ్యంతర ఉత్తర్వును రద్దు చేయాలని కోరుతూ I.A.నెం.3/2019 అనే మధ్యంతర దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు.

10. తన వేకెట్ పిటిషన్ – కమ్ – కౌంటర్– ప్రమాణపత్రంలో, మొదటి ప్రతివాది ప్రారంభంలోనే రిట్ పిటిషన్ నిర్వహణను ప్రశ్నించాడు. ఆక్షేపిత ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 246A(1)(ha) కింద ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీళ్లు) (ఇకపై క్లుప్తంగా 'CIT(A)') ముందు అప్పీలు చేసుకోవచ్చని సమర్పించబడింది. CIT (A) తీసుకున్న ఏదైనా నిర్ణయం వల్ల పిటిషనర్ ఇంకా బాధపడుతూనే ఉంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 253 కింద ఆదాయపు పన్ను అప్పీలుదారు ట్రిబ్యునల్ (ఇకపై క్లుప్తంగా 'ట్రిబ్యునల్' అని పిలుస్తారు) ముందు అప్పీలు చేసుకోవచ్చు, ఆ తరువాత కూడా పిటిషనర్ ఇంకా బాధపడుతూనే ఉంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 260A కింద అధికార పరిధి గల హైకోర్టు ముందు చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన ప్రశ్నపై అప్పీలు ఉంటుంది. అందువల్ల, ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కార విషయంలో, మొదటి ప్రతివాది రిట్ పిటిషన్‌ను కొట్టివేయాలని కోరుతున్నారు.

10.1. పిటిషనర్ లేవనెత్తిన పరిమితి అంశానికి సంబంధించి, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద విచారణను ముగించడానికి ప్రారంభంలో చట్టం ఎటువంటి కాలపరిమితిని నిర్దేశించలేదని పేర్కొన్నారు. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 201కు సబ్–సెక్షన్ (3) ను ఆర్థిక (నెం.2) చట్టం, 2009 ద్వారా చేర్చారు, అంటే 01.04.2010 నుండి భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తులకు చెల్లింపు విషయంలో కాలపరిమితి నాలుగు సంవత్సరాలుగా ఉంది. ఆర్థిక (నెం.2) బిల్లు, 2009కి జతచేయబడిన క్లాజులపై గమనికలు, గ్రహీత నివాసేతరుడైన సందర్భంలో, ప్రవాసీయుడి నుండి పన్నును తిరిగి పొందడం పరిపాలనాపరంగా సాధ్యం కాకపోవచ్చు కాబట్టి, కాలపరిమితిని సూచించకూడదనే శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని స్పష్టంగా ప్రతిబింబిస్తున్నాయని పేర్కొనబడింది.

10.2. ఆర్థిక చట్టం 2012 ప్రకారం, నివాసి భారతీయులకు సంబంధించి నాలుగు సంవత్సరాల కాలాన్ని ఆరు సంవత్సరాలుగా మార్చారు.

10.3. ఆర్థిక (నెం.2) చట్టం 2014 ప్రకారం సెక్షన్ 201(3) 01.10.2014 నుండి సవరించి, సవరించిన నిబంధన ప్రకారం నివాసి భారతీయుల విషయంలో సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి ఏడేళ్ల కాలపరిమితిని నిర్దేశించారు.

10.4. అయితే, నివాసితులు కాని వారి విషయంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి ఎటువంటి కాలపరిమితిని నిర్ణయించలేదు. అందువల్ల, నివాసితులు కాని వారి విషయంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి ఎటువంటి కాలపరిమితిని నిర్ణయించకపోవడం వివేకవంతమైనదని శాసనసభ భావించింది.

10.5. ప్రస్తుత కేసు విషయానికొస్తే 30.12.2015న సర్వే నిర్వహించి 20.01.2016న షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేశారు. చివరికి, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వు 14.12.2018న, అంటే మూడు సంవత్సరాలలోపు జారీ చేయబడింది. కాబట్టి ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు ఆలస్యంగా జారీ అయ్యాయని లేదా పరిమితికి మించినవని చెప్పలేము.

10.6. ఆ తరువాత, మొదటి ప్రతివాది కూడా కేసు లోని యోగ్యతలను వాదించాడు, ఈ దశలో దానిని పరిశీలించలేమని మేము భావిస్తున్నాము.

11. జరిగిన విచారణలో 13.12.2022న, ఈ నాయస్థానం 15.02.2019న జారీ చేసిన మునుపటి ఉత్తర్వును మరియు స్టే ఆర్డర్‌ను రద్దు చేయమని మొదటి ప్రతివాది మధ్యంతర దరఖాస్తును దాఖలు చేసిన విషయాన్ని కూడా ప్రస్తావించింది. అయితే, ఈ న్యాయస్థానం మధ్యంతర దరఖాస్తును విచారించే బదులు,

రిట్ పిటిషన్‌ను విచారించడం మరింత సముచితమని అభిప్రాయపడింది. ఆ తరువాతే రిట్ పిటిషన్ విచారణకు వచ్చింది.

12. ప్రారంభంలో పిటిషనర్ తరపున న్యాయవాది శ్రీ దీపక్ చోప్రా, చట్టం ప్రకారం అందించిన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం అందుబాటులో లేకపోవడం వల్ల రిట్ పిటిషన్ నిర్వహణకు సంబంధించి మొదటి ప్రతివాది అభ్యంతరం పూర్తిగా సమర్థనీయం కాదని సమర్పించారు. ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు పరిమితి ద్వారా నిరోధించవచ్చా అని పిటిషనర్ ప్రాథమిక ప్రశ్నను లేవనెత్తారని ఆయన సమర్పించారు. పరిమితి ప్రశ్న విషయం మూలానికి వెళుతుంది. అది అధికార పరిధికి సంబంధించినది. అందువల్ల, చట్టం ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారాన్ని అందించినప్పటికీ, అటువంటి అధికార పరిధి ఆక్షేపితఉత్తర్వును అమలు చేసినందుకు పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా ఉండటానికి అది ఎటువంటి కారణం కాదు.

12.1. ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు ను ప్రస్తావిస్తూ, న్యాయవాది చట్టంలోని సెక్షన్లు 4(2), 195 మరియు 201 లోని నిబంధనల ను ఈ న్యాయస్థానం దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. ప్రవాసీయులకు సంబంధించినంతవరకు చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి శాసనసభ ఎటువంటి పరిమితిని కల్పించనప్పటికీ, అది లేకపోయినా, చర్యలను ప్రారంభించి, సహేతుకమైన సమయంలోపు ముగించాలనేది స్థిరపడిన ప్రతిపాదన అని ఆయన సమర్పించారు.

12.2. చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద చర్యలు ప్రారంభించడం పరిమితిలోనే ఉన్నప్పటికీ, ముంబైలోని ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం మహీంద్రా & మహీంద్రా లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను డిప్యూటీ కమిషనర్ ([2009] 30 SOT 374 (Mumbai) (SB)) కేసులో చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (3) కి ఇచ్చిన వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు జారీ చేయబడినది ఖచ్చితంగా పరిమితికి మించినదని ఆయన సమర్పించారు. ఆ నిర్ణయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, చట్టంలోని సెక్షన్ 153(2) నుండి స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న న్యాయము ప్రకారం, సెక్షన్ 201(1) కింద ఆదేశం జారీ చేసే ప్రక్రియ, సెక్షన్ 201(1) కింద ఆ ప్రక్రియలు ప్రారంభించబడిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగింపు నుండి ఒక సంవత్సరం లోపు పూర్తి కావాలని ప్రత్యేక ధర్మాసనం తీర్పు ఇచ్చిందని న్యాయవాది సమర్పించారు. డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ (అంతర్జాతీయ పన్నులు) వర్సెస్ మహీంద్రా & మహీంద్రా లిమిటెడ్([2014] 48 taxmann.com 150 (Bombay)) కేసులో ఆ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా రెవెన్యూ దాఖలు చేసిన అప్పీలును బాంబే హైకోర్టు కొట్టివేసినప్పుడు, మహీంద్రా & మహీంద్రా లిమిటెడ్ ([2009] 30 SOT 374 (Mumbai)(SB) పైన పేర్కొన్న) లో ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం ఈ అభిప్రాయాన్ని బాంబే హైకోర్టు అంగీకరించింది. భారతీ ఎయిర్‌టెల్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ భారత యూనియన్

([2016] 76 taxmann.com 256 (Delhi))లో ఢిల్లీ హైకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయాన్ని కూడా ఆయన ప్రస్తావించారు, పైన పేర్కొన్న నిర్ణయంలో, ఢిల్లీ హైకోర్టు చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద నివాసితులు కాని వారికి చేసిన చెల్లింపులకు సంబంధించి TDS తగ్గించకూడదని జారీ చేసిన నోటీసులను పక్కన పెట్టిందని సమర్పించారు. ఆ షోకాజ్ నోటీసులు సముచితమైన కాలానికి మించి జారీ చేయబడ్డాయని పేర్కొంటూ వాటిని పక్కన పెట్టారు; కఠినమైన పరిణామాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని, అటువంటి చర్య అవసరం.

12.3. అందువల్ల, 14.12.2018న జారీ చేసిన ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు, 20.01.2016న జారీ చేసిన షోకాజ్ నోటీసు సహేతుకమైన కాలపరిమితికి మించి ఉందని మరియు అందువల్ల దానిని కొట్టివేయాలని న్యాయవాది వాదించారు.

13. దానికి విరుద్ధంగా, మొదటి ప్రతివాది తరపున ఆదాయపు పన్ను శాఖకు ప్రతినిధ్యం వహిస్తున్న సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీమతి K. మమతా చౌదరి, సెక్షన్ 201(1) కింద జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వు, ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీళ్లు) ముందు చట్టంలోని సెక్షన్ 246A కింద అప్పీలు చేయదగిన ఉత్తర్వు అనే ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని పునరుద్ఘాటించారు. అందువల్ల, పిటిషనర్‌కు తగినంత ప్రభావవంతమైన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం లభించింది. అటువంటి తగినంత ప్రభావవంతమైన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారాన్ని పొందకుండానే, పిటిషనర్ వెంటనే భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ఈ న్యాయస్థానాని ఆశ్రయించారు ఇంక పరిమితి, యోగ్యత ఆధారంగా ఆక్షేపిత ఉత్తర్వును రద్దు చేయాలని కోరారు. అది అనుమతించదగినదాని ఆకారణంగానే, రిట్ పిటిషన్ కొట్టివేయబడటానికి అవకాశం ఉందని ఆమె వాదించారు.

13.1. పరిమితి విషయంలో, సీనియర్ స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 201 (1)లో చేసిన వివిధ సవరణలతో సహా న్యాయస్థానం దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. నివాసితులు, నివాసితులు కాని వారికి సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి ప్రారంభంలో ఎటువంటి పరిమితి కల్పించలేదని ఆమె సమర్పించారు. మొదటి సవరణ ద్వారా, నివాసి భారతీయులకు రెండు సంవత్సరాల పరిమితిని ప్రవేశపెట్టారు, తరువాత దానిని నాలుగు సంవత్సరాలకు పొడిగించారు. ఆ తరువాత, పరిమితిని ఆరు సంవత్సరాలకు, చివరగా ఏడు సంవత్సరాలకు పొడిగించారు. అంత జరిగినా, పార్లమెంటు ఉద్దేశపూర్వకంగానే నివాసి భారతీయులకు సంబంధించినంత వరకు ఎటువంటి పరిమితిని కల్పించలేదు. నిర్వాసితులకు సంబంధించిన చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వు జారీ చేసే వరకు ఎటువంటి పరిమితి ఉండకూడదనే శాసనసభ ఉద్దేశ్యాన్ని అది స్పష్టంగా ప్రతిబింబిస్తుంది.

13.2. ప్రస్తుత కేసుకు సంబంధించి, సీనియర్ న్యాయవాది, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద చర్యలు ప్రారంభించినప్పటి నుండి నాలుగు సంవత్సరాలలోపు ఆక్షేపిత ఉత్తర్వు జారీ చేయబడిందని, అది ఖచ్చితంగా సహేతుకమైన వ్యవధిలోపు అని పేర్కొన్నారు. వాస్తవానికి లావాదేవీ జరిగిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసినప్పటి నుంచి రెండు సంవత్సరాల తొమ్మిది నెలల వ్యవధిలో అది ఆమోదించబడింది. తన వాదనకు మద్దతుగా, CIT వర్సెస్ U.B. ఎలక్ట్రానిక్ ఇన్‌స్ట్రుమెంట్స్ లిమిటెడ్ (371 ITR 314 (Andhra Pradesh)) కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆమె ఆధారపడింది, దాని ప్రకారం మదింపుదారులు/పిటిషనర్ లపై ఏదైనా శిక్షా చర్యను ప్రారంభించడానికి నాలుగు సంవత్సరాల వ్యవధిగా పరిగణించబడుతుందని వాదించారు. ఆ కేసులో, దాదాపు ఏడు సంవత్సరాల తరువాత నోటీసులు జారీ కావడంతో వాటిలో జోక్యం చేసుకున్నారు. CIT వర్సెస్ H.M.T. లిమిటెడ్ ([2012] 340 ITR 219 (Punjab & Haryana)) లో పంజాబ్ మరియు హర్యానా హైకోర్టు తీర్పుపై మరియు భురా ఎక్స్‌పోర్ట్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను అధికారి (TDS) ([2014] 365 ITR 548 (Calcutta)) లో కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పుపై ఆమె ఆధారపడింది.

13.3. మహీంద్రా & మహీంద్రా ([2009] 30 SOT 374 (Mumbai) (SB) పైన పేర్కొన్న) కేసులో ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా రెవెన్యూ అప్పీలును బాంబే హైకోర్టు కొట్టివేసినప్పటికీ, ఆ అప్పీలులో ఎటువంటి చట్టపరమైన ప్రశ్న తలెత్తలేదని న్యాయవాది కూడా అభిప్రాయపడ్డారు. కానీ చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి సహేతుకమైన సమయం అనే ప్రశ్నను బాంబే హైకోర్టు తెరిచి ఉంచింది. భారతీ ఎయిర్‌టెల్ లిమిటెడ్ ([2016] 76 taxmann.com 256 (Delhi) పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఢిల్లీ హైకోర్టు తీర్పును కూడా ఆమె తప్పుపట్టారు.

14. పార్టీల తరపు న్యాయవాదులు చేసిన సమర్పణలను న్యాయస్థానం సముచితంగా పరిశీలించింది.

15. ప్రారంభంలో, వ్యాజ్యము పై ప్రభావం చూపే చట్టంలోని కొన్ని సంబంధిత నిబంధనలను మనం పరిశీలించవచ్చు.

16. చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ఆదాయపు పన్ను వసూలు గురించి తెలియజేస్తుంది. దానిలోని సబ్-సెక్షన్ (1) ప్రకారం, ఏదైనా కేంద్ర చట్టం ఏదైనా అంచనా సంవత్సరానికి ఏదైనా రేటు లేదా రేటుతో ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయాలని అమలు చేస్తే, ప్రతి వ్యక్తి నుండి మునుపటి సంవత్సరం మొత్తం ఆదాయానికి సంబంధించి చట్టంలోని నిబంధనలకు (అదనపు ఆదాయపు పన్ను విధించే నిబంధనలతో సహా) అనుగుణంగా, వాటికి లోబడి ఆ రేటు లేదా ఆ రేట్ల వద్ద ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయబడుతుంది. సబ్-

సెక్షన్ (1) కింద విధించదగిన ఆదాయానికి సంబంధించి, ఆదాయపు పన్నును మూలం వద్ద మినహాయించాలి లేదా ముందుగానే చెల్లించాలి, అయితే చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధన ప్రకారం అది అలా మినహాయించదగినది లేదా చెల్లించదగినది అని సబ్-సెక్షన్ (2) స్పష్టం చేస్తుంది.

17. సెక్షన్ 195లోని సబ్-సెక్షన్ (1) ప్రకారం, ఒక కంపెనీ కాని, లేదా విదేశీ కంపెనీకి చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉన్న ఏ వ్యక్తి అయినా, ఏదైనా వడ్డీని (సెక్షన్ 194LB మొదలైన వాటిలో సూచించబడిన వడ్డీ కాదు) లేదా చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం వసూలు చేయదగిన ఏదైనా ఇతర మొత్తాన్ని ('జీతాలు' శీర్షిక కింద ఆదాయాన్ని వసూలు చేయకూడదు), అటువంటి ఆదాయాన్ని చెల్లింపుదారుడి ఖాతాకు జమ చేసే సమయంలో లేదా దానిని నగదు రూపంలో చెల్లించే సమయంలో లేదా చెక్కు లేదా డ్రాఫ్ట్ జారీ చేయడం ద్వారా లేదా మరేదైనా పద్ధతి ద్వారా, ఏది ముందు అయితే అది అమలులో ఉన్న రేట్ల వద్ద ఆదాయపు పన్నును మినహాయించాలి.

17.1. సెక్షన్ 195లోని సబ్-సెక్షన్ (2) ప్రకారం, చట్టం కింద వసూలు చేయదగిన ఏదైనా మొత్తాన్ని నివాసి కాని వ్యక్తికి చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉన్న వ్యక్తి, ఆ మొత్తం గ్రహీత విషయంలో పన్ను విధించదగిన ఆదాయం కాదని భావిస్తే, అతను మదింపు అధికారికి అటువంటి రూపంలో, పద్ధతిలో దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు, నిర్దేశించిన విధంగా అటువంటి మొత్తానికి తగిన నిష్పత్తిని నిర్ణయించవచ్చు మరియు అటువంటి నిర్ణయం తరువాత, సబ్-సెక్షన్ (1) కింద పన్ను విధించదగిన మొత్తంలోని నిష్పత్తిపై మాత్రమే మినహాయించబడుతుంది.

18. చట్టంలోని సెక్షన్ 195(2) కింద లేదా అలాంటి ఇతర నిబంధన కింద తగ్గింపు లేకపోవడం వల్ల కలిగే పరిణామాలు చట్టంలోని సెక్షన్ 201లో ప్రస్తావించారు.

18.1. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 201 గురించి చర్చించినపుడు, ఆ సెక్షన్ మొదట ఎలా ఉందో, కాలానుగుణంగా వివిధ సవరణల ద్వారా తీసుకురాబడిన మార్పులను కూడా ప్రస్తావించడం అవసరం. చట్టం లోని అసలైన సెక్షన్ 201 క్రింది విధంగా చదవబడిందిః

> తగ్గించుకోవడంలో లేదా చెల్లించడంలో విఫలమైతే కలిగే పరిణామాలు
>
> 201.(1) సెక్షన్ 194 లో పేర్కొన్న సందర్భాలలో, ప్రధాన అధికారి మరియు అతను ప్రధాన అధికారిగా ఉన్న కంపెనీ ఈ చట్టం ద్వారా లేదా దాని కింద అవసరమైన విధంగా పన్నును తగ్గించకపోతే లేదా తగ్గించిన తరువాత చెల్లించడంలో విఫలమైతే, అతను లేదా అది, అతనికి

లేదా దానికి కలిగే ఏవైనా ఇతర పరిణామాలకు భంగం కలిగించకుండా, పన్నుకు సంబంధించి తప్పు మదింపుదారుగా పరిగణించబడతారు:

అటువంటి వ్యక్తి లేదా ప్రధాన అధికారి లేదా కంపెనీ ఉద్దేశపూర్వకంగా పన్నును మినహాయించడంలో మరియు చెల్లించడంలో విఫలమయ్యారని ఆదాయపు పన్ను అధికారి సంతృప్తి చెందకపోతే అటువంటి వ్యక్తి, ప్రధాన అధికారి లేదా కంపెనీ నుండి సెక్షన్ 221 కింద ఎటువంటి జరిమానా వసూలు చేయబడదు.

(2) పన్ను తగ్గించిన తరువాత పైన పేర్కొన్న విధంగా చెల్లించకపోతే, సబ్-సెక్షన్ (1)లో సూచించబడిన సందర్భాన్ని బట్టి, ఆ వ్యక్తి లేదా కంపెనీ ఆస్తులపై ఛార్జ్ అవుతుంది.

18.2. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) ప్రకారం మూలం వద్ద పన్నును తగ్గించడంలో విఫలమైతే లేదా పన్ను చెల్లించన తరువాత తగ్గించినట్లయితే, సంబంధిత వ్యక్తితో పాటు దాని ప్రధాన అధికారితో సహా కంపెనీని పన్నుకు సంబంధించి తప్పు మదింపుదారుగా పరిగణిస్తారు. ఆ నిబంధన ప్రకారం, ఆ వ్యక్తి లేదా ప్రధాన అధికారి లేదా కంపెనీ ఉద్దేశపూర్వకంగా పన్నును తగ్గించడంలో లేదా చెల్లించడంలో విఫలమై ఉండవచ్చని ఆదాయపు పన్ను అధికారి సంతృప్తి చెందితే తప్ప, అటువంటి వ్యక్తి, ప్రధాన అధికారి లేదా కంపెనీ నుండి ఎటువంటి జరిమానా విధించబడదు.

18.3. అందులోని సబ్ సెక్షన్ (2) ప్రకారం పన్ను మినహాయించిన తరువాత చెల్లించని పక్షంలో ఆ వ్యక్తి లేదా కంపెనీ ఆస్తులన్నింటిపై ఛార్జీగా పరిగణిస్తారు, దానిని సబ్-సెక్షన్ (1) లో పేర్కొన్నారు.

18.4. ఆ విధంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద, సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి ఎలాంటి పరిమితిని నిర్దేశించబడలేదని మేము కనుగొన్నాము.

18.5. వాటి ద్వారా 01.04.2010 నుండి అమల్లోకి వచ్చిన ఫైనాన్స్ (నెం.2) చట్టం, 2009 ద్వారా, సబ్-సెక్షన్ (2) తరువాత చట్టంలోని సెక్షన్ 201లో సబ్-సెక్షన్ (3) మరియు (4) చేర్చబడ్డాయి. చేర్చబడిన ఉపవిభాగాలు (3) మరియు (4) ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

(3) భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తి నుండి మొత్తం లేదా ఏదైనా భాగాన్ని పన్ను నుండి తీసివేయడంలో విఫలమైనందుకు, గడువు ముగిసిన తరువాత ఎప్పుడైనా, ఒక వ్యక్తిని తప్పు మదింపుదారుగా పరిగణించే సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఎటువంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయకూడదు

(i) సెక్షన్ 200లో పేర్కొన్న వివరణ దాఖలు చేసిన కేసులో స్టేట్ మెంట్ దాఖలు చేసిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసిన రెండు సంవత్సరాల తరువాత;

(ii) చెల్లింపు చేయబడిన లేదా క్రెడిట్ ఇవ్వబడిన ఆర్థిక సంవత్సరం చివరి నుండి నాలుగు సంవత్సరాలు, మరేదైనా సందర్భంలో

అయితే, ఏప్రిల్ 1, 2007న లేదా అంతకు ముందు ప్రారంభమయ్యే ఆర్థిక సంవత్సరానికి సంబంధించిన అటువంటి ఉత్తర్వును మార్చి 31, 2011న లేదా అంతకు ముందు ఎప్పుడైనా ఆమోదించవచ్చు.

(4) సెక్షన్ 153లోని సబ్-సెక్షన్ (3) లోని సబ్ క్లాజ్ (ii), సెక్షన్ 153లోని వివరణ 1లోని నిబంధనలు సబ్-సెక్షన్ (3) లలో నిర్దేశించిన కాలపరిమితికి వర్తిస్తాయి.

18.6. అందువల్ల, భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తి నుండి పన్నును మినహాయించడంలో విఫలమైనందుకు తప్పు గా ఉన్న మదింపుదారుకు సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేయడంలో మొదటిసారిగా చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (3) పరిమితిని ప్రవేశపెట్టినట్లు మేము కనుగొన్నాము. వివరణ దాఖలు చేసిన సందర్భంలో, నిర్దేశించిన పరిమితి ఆర్థిక సంవత్సరం చివరి నుండి రెండు సంవత్సరాలు మరియు మరే ఇతర సందర్భంలో, నిర్దేశించిన పరిమితి చెల్లింపు చేయబడిన లేదా క్రెడిట్ ఇవ్వబడిన ఆర్థిక సంవత్సరం చివరి నుండి నాలుగు సంవత్సరాలు.

18.7. చట్టంలోని సెక్షన్ 153(3)(ii)లోని నిబంధనలు, చట్టంలోని సెక్షన్ 1 నుండి సెక్షన్ 153 వరకు ఉన్న వివరణలు దానిలోని సబ్-సెక్షన్ (3)లో సూచించిన కాలపరిమితికి వర్తించవచ్చని చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (4) స్పష్టం చేసింది.

18.8. ఆర్థిక (నెం.2) చట్టం 2009 అమలుకు ముందు మెమోరాండంలో, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 (1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి కాలపరిమితిని ప్రవేశపెట్టినప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ఉత్తర్వులను జారీ చేయడానికి ఎటువంటి కాలపరిమితిని నిర్దేశించలేదని, మిగిలిన వాటిలో, మినహాయింపు పొందిన వ్యక్తి నివాసి కాని వ్యక్తి కాబట్టి, ఎందుకంటే నివాసి నుండి పన్ను వసూలు చేయడం పరిపాలనాపరంగా సాధ్యం కాదని పేర్కొన్నారు. కేంద్ర ప్రత్యక్ష పన్నుల బోర్డు (CBDT) జారీ చేసిన 2010 ప్రకటన పత్రిక నెం.5 ద్వారా కూడా అది స్పష్టం చేయబడింది.

18.9. పైన ఇప్పటికే గమనించినట్లుగా, ఆ తరువాత, నివాసి భారతీయులకు సంబంధించి పరిమితిని ఆరేళ్లకు, చివరకు ఏడేళ్లకు పొడిగించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్ సెక్షన్లు (3) మరియు (4) ఈ రోజు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

> (3) భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తి నుండి మొత్తం పన్నును లేదా దానిలో కొంత భాగాన్ని మినహాయించడంలో విఫలమైనందుకు, చెల్లింపు చేసిన లేదా క్రెడిట్ ఇచ్చిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసిన తరువాత ఏ సమయంలోనైనా, ఆ వ్యక్తిని తప్పు మదింపుదారుగా పరిగణించే ఎటువంటి ఉత్తర్వులు సబ్-సెక్షన్ (1) కింద జారీ చేయకూడదు.
>
> (4) సెక్షన్ 153 లోని సబ్-సెక్షన్ (3) లోని సబ్-క్లాజ్ (ii), సెక్షన్ 153 కు సంబంధించిన వివరణ 1లోని నిబంధనలు సబ్-సెక్షన్ (3) లో సూచించిన కాలపరిమితికి వర్తించేంత వరకు ఉంటాయి.

18.10. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (3) ప్రకారం, చెల్లింపు చేసిన లేదా నమ్మకం ఇచ్చిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగింపు నుండి ఏడు సంవత్సరాల తరువాత ఏ సమయంలోనైనా భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తి నుండి మొత్తం లేదా ఏదైనా భాగాన్ని పన్ను నుండి తీసివేయడంలో విఫలమైనందుకు సబ్-సెక్షన్ (1) కింద ఒక వ్యక్తిని తప్పు మదింపుదారుగా పరిగణించకూడదు.

18.11. చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (4) చట్టంలోని సెక్షన్ 153ని సూచిస్తుంది కాబట్టి, ఆ నిబంధన గురించి క్లుప్తంగా చర్చించడం సముచితం. చట్టంలోని సెక్షన్ 153 మూల్యాంకనం, పునఃఅంచనా మరియు పునఃగణన పూర్తి చేయడానికి కాలపరిమితిని వివరిస్తుంది. చట్టంలోని ఉప-విభాగం (3) చట్టంలోని సెక్షన్ 254 కింద ఆదాయపు పన్ను అప్పీలుదారు ట్రిబ్యునల్ లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 263 లేదా 264 కింద కమిషనర్ ఆదేశాన్ని అనుసరించి రిమాండ్ చేయబడిన పరిస్థితిని వివరిస్తుంది. అటువంటి సందర్భంలో, పైన పేర్కొన్న ఆదేశాలు జారీ చేయబడిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసిన తొమ్మిది నెలల ముందు మూల్యాంకనం వేయడం అధికారి కొత్త మూల్యాంకనం చేయవలసి ఉంటుంది. ముందుకు కొనసాగే ముందు, పైన గమనించినట్లుగా చట్టంలోని సెక్షన్ 153 మూల్యాంకనం, పునః మూల్యాంకనం మరియు పునః గణన పూర్తి చేయడానికి కాలపరిమితికి సంబంధించినదని మనం పేర్కొనవచ్చు. అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (4) వెనుక ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, అప్పీలేట్ అధికారులు చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులో జోక్యం చేసుకుంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 153 కింద పన్ను మొదలైన వాటిని పూర్తి చేయడానికి సూచించిన

కాలపరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సెక్షన్ 201(1) r/w సబ్-సెక్షన్ 3 కింద జారీ చేయవలసిన ఉత్తర్వుకు వర్తిస్తుంది.

19. మరింత ముందుకు కొనసాగే ముందు, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లోని సబ్-సెక్షన్ (1A) గురించి క్లుప్తంగా ప్రస్తావించడం అవసరం. ఆ నిబంధన ప్రకారం, TDS తగ్గించడంలో లేదా చెల్లించడంలో విఫలమైనందుకు వడ్డీ చెల్లించాల్సిన బాధ్యత మదింపుదారుపై బాధ్యతను నిర్ధారిస్తుంది.

20. అలా చెప్పిన తరువాత, ఇప్పుడు మనం బార్‌లో(bar) ఉదహరించబడిన నిర్ణయాలతో వ్యవహరించవచ్చు. CIT వర్సెస్ U.B. ఎలక్ట్రానిక్ ఇన్‌స్ట్రుమెంట్స్ లిమిటెడ్ (371 ITR 314 (Andhra Pradesh) పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పుకు సంబంధించినంతవరకు, ఈ న్యాయస్థానం సెక్షన్లు 148, 149 మరియు 263తో సహా చట్టంలోని వివిధ నిబంధనలను ప్రస్తావించింది, ఆ తరువాత TDS తగ్గించబడనందున మదింపుదారుపై ఏదైనా శిక్షా చర్యను ప్రారంభించడానికి నాలుగు సంవత్సరాల వ్యవధిగా పరిగణించబడుతుందని గమనించింది. ఆ గడువులోగా చర్యలు తీసుకోవడంలో విఫలమైతే, ఆ శాఖ మదింపుదారుడిపై చర్యలు తీసుకోరాదని కూడా ఈ న్యాయస్థానం గమనించింది. ప్రతి సంవత్సరం గడిచేకొద్దీ, మదింపుదారు తన సొంత వ్యవహారాలను సర్దుబాటు చేసుకోవాలి, తద్వారా అది చేపట్టిన కార్యకలాపాలు సజావుగా సాగుతాయి. గత ఒకటి లేదా రెండు సంవత్సరాల బాధ్యతను విధించినట్లయితే, తదుపరి సంవత్సరాలలో సర్దుబాట్లు చేయడానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఏదేమైనా, చాలా సుదీర్ఘ విరామం ఏర్పడితే, ముఖ్యంగా కార్యకలాపాలు వాణిజ్య స్వభావం కలిగి ఉన్నప్పుడు అటువంటి సర్దుబాట్లు చేయడం కష్టమవుతుంది. ఆ సందర్భంలో, మదింపు సంవత్సరాలు 1989-90, 1990-91 మరియు 1991-92. దాదాపు ఏడు సంవత్సరాల తరువాత ఆక్షేపిత నోటీసులు జారీ చేయబడ్డాయి. అటువంటి పరిస్థితులలో, ఈ న్యాయస్థానం ట్రిబ్యునల్ తీసుకున్న అభిప్రాయంతో ఏకీభవించింది, చట్టంలో పేర్కొన్న కాలపరిమితి లేనప్పుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1A) కింద ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి సహేతుకమైన వ్యవధి సిద్ధాంతాన్ని వర్తింపజేయడంలో ఆదాయపు పన్ను అప్పీలుదారు ట్రిబ్యునల్ సమర్థనీయమేనా అనే ప్రశ్నకు సమాధానమిచ్చింది.

20.1. ఈ సందర్భంలో, ఆక్షేపిత నోటీసులు జారీ చేయబడినప్పుడు లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద 31.03.1999న మదింపు అధికారి ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పుడు, చట్టంలో నివాసి భారతీయుడు లేదా ప్రవాస భారతీయుడికి సంబంధించి ఎటువంటి పరిమితిని అందించలేదని మనం ప్రస్తావించవచ్చు.

21. చట్టంలోని సెక్షన్ 260A కింద, రెవెన్యూ దాఖలు చేసిన, CIT v. H.M.T. లిమిటెడ్ ([2012] 340 ITR 219 (Punjab & Haryana) పైన) కేసులో, పంజాబ్ మరియు హర్యానా హైకోర్టు

ముందు ఉన్న ముఖ్యమైన చట్టపరమైన ప్రశ్నలలో ఒకటి,ఆ కేసు లోని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద మదింపుదారునికి మదింపు అధికారి షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయడానికి నాలుగు సంవత్సరాలు సహేతుకమైన వ్యవధి అని నిర్ధారించడం ద్వారా మదింపు అప్పీల్‌ను అనుమతించడంలో ట్రిబ్యునల్ చట్టంలో తప్పు చేసిందా అనేది, అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద అలాంటి పరిమితి లేదు. ఆ అప్పీలు 1994-95 నుండి 1997-98 వరకు ఆర్థిక సంవత్సరాలకు సంబంధించినది, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 (1)/ (1A) కింద 20.12.2005న చట్టం ఎటువంటి పరిమితిని అందించనప్పుడు ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది.

21.1. పైన పేర్కొన్న సందర్భంలో, పంజాబ్ మరియు హర్యానా హైకోర్టు హిందూస్తాన్ టైమ్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ భారత యూనియన్ (AIR 1998 SC 688) లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పును అనుసరించాయి, దానిలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పును అనుసరించింది, శాసనసభ పరిమితిని సూచించడం సముచితమని భావించనప్పుడు, దానిని అటువంటి నిబంధనలో చదవలేమని, దాని ఆధారంగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) మరియు 201(1A) కింద మదింపు అధికారి జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఆలస్యం మరియు నిర్లక్ష్యం కారణంగా రద్దు చేయబడే అవకాశం ఉందని నిర్ధారించలేమని పేర్కొంటూ ఆదాయపన్ను శాఖకు అనుకూలంగా పై ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చింది.

22. భూరా ఎక్స్‌పోర్ట్స్ లిమిటెడ్ ([2014] 365 ITR 548 (Calcutta) పైన పేర్కొన్న) కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయం 2002-2003 అంచనా సంవత్సరానికి సంబంధించినది. మదింపు సంవత్సరానికి 2002-03 సంబంధించి 2001-02 ఆర్థిక సంవత్సరానికి సంబంధించి మూడు కంపెనీలకు చేసిన చెల్లింపుల నుంచి పన్ను చెల్లింపుదారుడు రుణంపై వడ్డీ చెల్లించాడని, కానీ TDS మినహాయించలేదని ఆరోపిస్తూ ఆదాయపు పన్ను అధికారి తేదీ06.04.2006న జారీ చేసిన నోటీసును మదింపుదారు అందుకున్నారు. ఆ తరువాత, మదింపుదారుని తప్పుగా పరిగణిస్తూ మదింపు అధికారి తేదీ07.03.2008న ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేసి, చెల్లించవలసిన పన్నుగా రూ.21,64,471.00 మొత్తాన్ని అభ్యర్థన చేశారు. ట్రిబ్యునల్ తప్పుగా మొత్తాన్ని తగ్గించినప్పటికీ అప్పీలు అధికారులు ఇద్దరూ మదింపు అధికారి ఉత్తర్వులను ధృవీకరించారు.

22.1. మదింపు సంవత్సరం 2002-03కి సంబంధించి 2007లో చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1)/ (1A) కింద చర్యలు ప్రారంభించే అధికారం మదింపు అధికారికి ఉందా అని కలకత్తా హైకోర్టు ముందు ఉన్న ప్రశ్న.

22.2. చట్టంలోని సెక్షన్ 149 ప్రకారం సెక్షన్ 148 కింద నోటీసు ఇవ్వడం ద్వారా చర్య తీసుకోవడానికి నిర్దేశించిన కాలపరిమితి, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద చర్య తీసుకోవడానికి ఎటువంటి దరఖాస్తును కలిగి ఉండదని కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పునిచ్చింది, ఎందుకంటే అది ఆదాయాన్ని తప్పించుకునే అంచనా కేసు కాదు, కానీ చట్టంలోని సెక్షన్ 194Aని ఉల్లంఘించి వడ్డీ చెల్లింపు చేస్తున్నప్పుడు వడ్డీపై పన్నును మినహాయించడానికి రుణగ్రహీత నిష్క్రియాత్మకత కేసు.

22.3. కలకత్తా హైకోర్టు ఇంకా ప్రశ్నించింది, ఏదైనా చట్టంలో ఆ చట్టం కింద చర్య తీసుకోవడానికి నిర్దేశించిన పరిమితి వ్యవధి లేకపోతే, అటువంటి చర్య సహేతుకమైన వ్యవధిలోపు తీసుకోవాలా?

22.4. ఒక చట్టం కింద చర్య తీసుకోవడానికి పరిమితి కాలపరిమితి ఏదీ నిర్దేశించబడకపోతే, అది సమయ పరిమితి చట్టం, 1963 అటువంటి చట్టానికి వర్తించకపోతే, దానిలో ఏదైనా విరుద్ధమైన ఉద్దేశ్యం వ్యక్తమైతే తప్ప ఆ చట్టం కింద చర్య తీసుకోవడానికి పరిమితి కాలపరిమితి ఉండదని కలకత్తా హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

23. అది మహీంద్రా & మహీంద్రా లిమిటెడ్ (([2009] 30 SOT 374 (Mumbai)(SB) పైన పేర్కొన్న) లో ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం నిర్ణయానికి వర్తిస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) ప్రకారం ఎలాంటి పరిమితి విధించనప్పటికీ, దాని కింద ఉత్తర్వులను సహేతుకమైన వ్యవధిలోపు జారీ చేయాల్సి ఉంటుందని ప్రత్యేక ధర్మాసనం అభిప్రాయపడింది.

23.1. ఆ సందర్భంలో, పరిశీలనలో ఉన్న మూల్యాంకన సంవత్సరం 1998-99 అని, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద 30.03.1999న ఉత్తర్వులు జారీ అయ్యాయని పేర్కొన్నారు.

23.2. చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) ప్రకారం చర్యలను ప్రారంభించడానికి, ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి సంబంధిత ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసినప్పటి నుంచి నాలుగు సంవత్సరాల వ్యవధి సహేతుకమని ట్రిబ్యునల్ ముందు సమర్పించబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్లు 147, 148, 149 మరియు 153(2) వంటి వివిధ నిబంధనలను ట్రిబ్యునల్ ప్రస్తావించి, ఆ తరువాత చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద చర్యలు పూర్తిచేయాలని, సెక్షన్ 201(1) కింద చర్యలు ప్రారంభించిన ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసిన ఏడాది లోపు ఆ నిబంధన కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలని తీర్మానించింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1A) ప్రకారం ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి కూడా అదే కాలపరిమితి వర్తిస్తుంది.

23.3. పైన గమనించినట్లుగా, పైన పేర్కొన్న విషయం 1998-99 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించినది, ఆ సమయంలో నివాసి భారతీయుల విషయంలో కూడా కాలపరిమితి ప్రవేశపెట్టబడలేదు.

24. DCIT వర్సెస్ మహీంద్రా & మహీంద్రా ([2014] 48 taxmann.com 150 (Bombay) పైన పేర్కొన) కేసులో బాంబే హైకోర్టులో ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం తీర్పును రెవెన్యూ సవాలు చేసినప్పుడు, పైన పేర్కొన్న ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యేక ధర్మాసనం ఉత్తర్వు నుండి ఎటువంటి చట్టపరమైన ప్రశ్న తలెత్తలేదనే కారణంతో బాంబే హైకోర్టు అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది. అలా చేస్తూనే, భురా ఎక్స్‌పోర్ట్స్ లిమిటెడ్ ([2014] 365 ITR 548 (Calcutta) పైన పేర్కొన) లో కలకత్తా హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని అనుసరించడానికి బాంబే హైకోర్టు నిరాకరించింది. అయితే, ఆ నిర్ణయాన్ని సహేతుకమైన సమయం ఏమిటనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తీకరించినట్లు భావించరాదని బాంబే హైకోర్టు స్పష్టం చేసింది. అంతేకాకుండా, యోగ్యతపై అన్ని వివాదాలు కూడా తెరిచి ఉంచబడ్డాయి.

25. భారతీ ఎయిర్‌టెల్ లిమిటెడ్ ([2016] 76 taxmann.com 256 (Delhi) పైన పేర్కొన్న) లో, ఢిల్లీ హైకోర్టు 2001-2002 నుండి 2010-2011 ఆర్థిక సంవత్సరాలకు ప్రవాసులకు చేసిన చెల్లింపులకు సంబంధించి పన్ను మినహాయింపు పొందనందుకు మదింపు అధికారి తేదీ 31.03.2011న మదింపుదారుకు జారీ చేసిన షోకాజ్ నోటీసు చట్టబద్ధత మరియు చెల్లుబాటును పరిశీలిస్తోంది. CIT వర్సెస్ NHK జపాన్ బ్రాడ్కాస్టింగ్ లిమిటెడ్ (305 ITR 137 (Delhi)), అలాగే CIT వర్సెస్ హచిసన్ ఎస్సార్ టెలికాం లిమిటెడ్ (323 ITR 230 (Delhi)) కేసుల్లో గతంలో ఇచ్చిన తీర్పులను అనుసరించి ఢిల్లీ హైకోర్టు, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లో పరిమితిని ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా తీసుకువచ్చిన సవరణలు, తగ్గించబడిన మొత్తాలు మరియు నివాసితులు కాని వారికి చేసిన చెల్లింపులకు ఏదైనా పరిమితి కాలాన్ని వర్తింపజేయడం గురించి నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయని పేర్కొంది.

25.1. వోడాఫోన్ ఎస్సార్ మొబైల్ సర్వీసెస్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ భారత యూనియన్ (385 ITR 436 (Delhi)) లో నిష్పత్తిని వర్తింపజేస్తూ, ఢిల్లీ హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం, సహేతుకమైన వ్యవధి సిద్ధాంతాన్ని చట్టంలోని సెక్షన్ 201(3)లో చదవాల్సి ఉంటుంది, అటువంటి పరిమితి వ్యవధిని అందించకపోవడానికి ఆదాయం ఇచ్చిన కారణాన్ని, అంటే పరిపాలనా సౌలభ్యం, నివాసి చెల్లింపుదారులను అనిశ్చిత కాలానికి పుస్తకాలు మరియు పత్రాలను నిర్వహించే భారమైన బాధ్యతకు గురిచేసే పరిణామాల కఠినమైన స్వభావాన్ని అధిగమించకూడదు. దీన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని నోటీసులను రద్దు చేశారు.

26. అత్యంత గౌరవంతో, ఢిల్లీ హైకోర్టు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలతో మేము ఏకీభవించలేకపోతున్నాము. మనం ఇప్పటికే చూసినట్లుగా, ప్రారంభంలో చట్టం ఎటువంటి పరిమితిని అందించలేదు, అది నివాసి భారతీయుడైనా లేదా ప్రవాస భారతీయుడైనా. తదనంతరం, సవరణ ద్వారా, చట్టంలోని సెక్షన్ 201లో సబ్-సెక్షన్ (3)ని చేర్చారు. ప్రస్తుతం, చివరి సవరణ తరువాత చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేయడానికి పరిమితి భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తికి సంబంధించినంత వరకు ఏడు సంవత్సరాలు. ప్రస్తుత కేసు 2016-2017 మదింపు సంవత్సరానికి వర్తిస్తుంది, అది సవరణలలో చివరి సవరణలు చేసిన తరువాత, నివాస భారతీయుల పరిమితి కాలం ఏడు సంవత్సరాలు.

27. చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఒక నివాసి కాని వ్యక్తికి సంబంధించినంత వరకు శాసనసభ ఎటువంటి కాలపరిమితిని నిర్దేశించలేదని కూడా మనం చూశాము; ఎందుకంటే తగ్గింపు పొందిన వ్యక్తి నివాసి కాని వ్యక్తి అయితే, నివాసి కాని వ్యక్తి నుండి పన్నును తిరిగి పొందడం పరిపాలనాపరంగా సాధ్యం కాకపోవచ్చు. కాబట్టి, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(3)లో ప్రవాసులకు సంబంధించినంత వరకు పరిమితి వ్యవధిని చదవడం తప్పు; అలా చేయడం వల్ల న్యాయస్థానం అనుమతి లేని చట్టాన్ని రూపొందించినట్లుగా అవుతుంది.

28. అదే సమయంలో, చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి పరిమితి నిర్దేశించబడనప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ప్రవాసులు కానివారు అనే ఉత్తర్వును సహేతుకమైన వ్యవధిలోపు జారీ చేయాలని కూడా గుర్తుంచుకోవాలి.

29. ఇప్పుడు ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఎటువంటి చట్టబద్ధమైన పరిమితి లేనప్పుడు సహేతుకమైన కాలం ఎంత? మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అటువంటి ప్రశ్నకు సూటిగా సమాధానం ఉండదు. సహేతుకమైన కాలం అనేది ప్రతి కేసు లోని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అందువల్ల, ఒక సాధారణ సూత్రంగా, శాసనసభ ఉద్దేశపూర్వకంగా అలాంటి పరిమితిని నిర్దేశించనప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) లేదా 201(1A) కింద ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేయడానికి నాలుగు సంవత్సరాలు లేదా ఒక సంవత్సరం కాలపరిమితి కాలమని న్యాయస్థానం ఖచ్చితంగా చెప్పడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు, ఆచరణీయం కూడా కాకపోవచ్చు. కానీ ఒక విషయం చాలా స్పష్టంగా ఉంది, అంటే, శాసనసభ నివాస భారతీయుడికి ఏడేళ్ల వ్యవధిని పరిమితిగా నిర్దేశించినప్పుడు, నివాసి కాని వ్యక్తి విషయంలో ఏడు సంవత్సరాల కంటే తక్కువ పరిమితిని చదవడం సమర్థనీయం కాదు. ఒక ప్రవాసికి పన్ను వసూలు చేయడంలో కలిగే కష్టం, ఒక నివాసి అయిన వ్యక్తి కంటే చాలా ఎక్కువ. మా అభిప్రాయ ప్రకారం, ఒక

నివాసి భారతీయుడికి సూచించబడిన ఏడేళ్ల పరిమితి కాలం, ఒక ప్రవాస భారతీయుడి విషయంలో ఎంత సహేతుకమైన కాలం అవుతుందో నిర్ణయించడానికి ఉపయోగకరమైన మార్గదర్శిగా ఉంటుంది.

30. ఈ కేసులో, 30.12.2015న చట్టంలోని సెక్షన్ 133A కింద నిర్వహించిన సర్వే ఆపరేషన్ తరువాత, పిటిషనర్ రెండు విదేశీ కంపెనీలకు రెండు చెల్లింపులు చేశారని, కానీ చట్టంలోని సెక్షన్ 195 కింద TDS మినహాయించలేదని తేలింది. ఆ తరువాత 20.01.2016న షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయబడింది. ఆసక్తికరంగా, రెండు విదేశీ కంపెనీలు అటువంటి లావాదేవీల పన్ను విధించదగిన వాటికి సంబంధించి AAR ముందు దరఖాస్తులు దాఖలు చేసినందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 201 కింద చర్యలను నిలిపివేయాలని పిటిషనర్ మొదటి ప్రతివాది ముందు దరఖాస్తు దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ అటువంటి చర్య, మొదటి ప్రతివాది ముగించిన చర్యలు పరిమితికి మించి ఉన్నాయనే దాని వాదనకు విరుద్ధంగా ఉంటుంది.

31. ఏదేమైనా, అటువంటి వాదనను మొదటి ప్రతివాది తిరస్కరించినప్పటికీ పరిమితికి సంబంధించినంతవరకు, చట్టంలోని సెక్షన్ 201(1) కింద ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి ఎటువంటి సమయ పరిమితిని చట్టం అందించనప్పటికీ, సహజ న్యాయ సూత్రాల ప్రకారం చర్యలు సహేతుకమైన సమయంలో పూర్తి చేయబడాలని మొదటి ప్రతివాది అభిప్రాయపడ్డారు. సర్వే 30.12.2015న నిర్వహించబడిందని, 20.01.2016న షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయబడిందని మరియు 14.12.2018న విచారణ ముగిసిందని, అది సముచిత సమయంలోనే జరిగిందని మొదటి ప్రతివాది పేర్కొన్నారు.

32. మొదటి ప్రతివాది తీసుకున్న అభిప్రాయంలో మాకు ఎటువంటి బలహీనత కనిపించడం లేదు. కాబట్టి మేము రిట్ పిటిషన్‌ను స్వీకరించడానికి ఇష్టపడము. ఏదేమైనా, మేము యోగ్యతపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయకుండా ఉంటాము, అంటే, ఈ న్యాయస్థానం రూపొందించిన రెండవ అంశం తేదీ15.02.2019న ఉత్తర్వు ద్వారా, దానిని తగిన ఫోరమ్ విచారణలో పరిశీలిస్తుంది.

33. పై అంశాల దృష్ట్యా, చట్టం కింద అందించబడిన విధంగా పరిహారం కోరే హక్కు పిటిషనర్‌కు ఉంటుంది.

34. పైన పేర్కొన్న వాటికి లోబడి, రిట్ పిటిషన్ కొట్టివేయబడింది. ఖర్చులు లేవు.

పెండింగ్‌లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు, ఏవైనా ఉంటే, ముగించివేయబడతాయి.

ఉజ్జల్ భుయాన్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి

N.తుకరాంజీ, న్యాయమూర్తి

తేదీ: 21.06.2023